

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/316/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117215963
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117215963.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika Holding, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 36 403 008, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S., o zaplatenie sumy 1.695,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/101/2017-79 zo dňa 30.08.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/101/2017-79 zo dňa 30. 08. 2018 z r u š u j e a vec v r a c i a prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 161 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok konanie zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že sporovým stranám v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP ich náhradu nepriznal (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 16.05.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.695,36 Eur s príslušenstvom spolu s náhradou trov konania. Žalobca označil žalovaného ako štátneho občana SR s adresou trvalého pobytu W. XX, XXX XX S.. Na uvedenú adresu sa žalovanému nepodarilo doručovať súdne zásielky. Z tohto dôvodu súd pristúpil k šetreniu pobytu žalovaného a následne zistil, že žalovaný sa dlhodobo zdržuje a preberá si zásielky na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika. Nakoľko v konaní bolo zistené, že žalovaný sa dlhodobo zdržiava na území Českej republiky, v zmysle čl. 18 ods. 2 Nariadenia RADY (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej „Nariadenie“) má vo veci právomoc konať český súd. Za účelom zistenia, či žalovaný príjme právomoc súdu Slovenskej republiky alebo či sa bude proti nej brániť vyplývajú z čl. 26 Nariadenia okresný súd na zistenú adresu žalovaného v Českej republike doručoval žalobu, prílohy, a výzvu, aby sa v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia k veci písomne vyjadril a poučenie v zmysle ust. čl. 26 ods. 2 Nariadenia. Žalovaný, ktorému bola zásielka obsahujúca vyššie uvedené písomnosti doručená dňa 16.07.2018, sa vo veci nevyjadril. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nedošlo k založeniu právomoci Okresného súdu Žilina v súlade s čl. 26 Nariadenia, na základe čoho bolo potrebné aplikovať pravidlo podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia, podľa ktorého druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Slovenské súdy, a teda ani Okresný súd Žilina, nemajú právomoc vo veci konať, pričom právomoc je podmienkou konania, ktorú súd musí skúmať ex offa. S poukazom na uvedené súd v zmysle § 161 ods. 2 CSP konanie pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania zastavil.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, keď s prihliadnutím na to, že konanie bolo zastavené pre neodstrániteľnú podmienku konania, nárok na ich náhradu ani jednej zo sporových strán nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navyac súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na § 3 ods. 1, § 6 ods. 1 a § 8 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej aj „zákon č. 253/1998 Z. z.“) a prezentoval názor, že konajúci súd vec nesprávne právne posúdil, ak uzavrel, že bydliskom žalovaného je Česká republika, z dôvodu, že sa tam žalovaný práve zdržiava a podarilo sa mu na uvedenú adresu doručiť žalobu. Doručenie žaloby žalovanému na určitú adresu podľa názoru žalobcu v žiadnom prípade nepreukazuje úmysel žalovaného zdržiavať sa na uvedenej adrese natrvalo. Ak by žalovaný mal úmysel zdržiavať sa na uvedenej adrese trvalo, potom bolo jeho povinnosťou v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky ohlásiť ohlasovni skončenie trvalého pobytu. Keďže trvalý pobyt žalovaného je ku dňu podania odvolania vedený na adrese W. XX, XXX XX S., a teda žalovaný nespĺnil povinnosť podľa ust. § 6 ods. 1 zákona citovaného zákona, potom je zrejmé, že jeho úmyslom nie je vycestovanie do zahraničia (v danom prípade do Českej republiky) s cieľom trvalo tam žiť, nakoľko v opačnom prípade by si povinnosť podľa uvedeného ustanovenia zákona č. 253/1998 Z. z. musel splniť. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil, ak len na základe informácie, že žalovaný sa v dobe rozhodovania súdu prechodne zdržiava na území Českej republiky, kde sa mu podarilo doručiť žalobu uzavrel, že táto adresa je bydliskom žalovaného. Bydliskom osoby sa totiž nerozumie miesto, kde sa osoba aktuálne, po určitú prechodnú dobu zdržiava, ale len miesto, kde má osoba úmysel trvalo sa zdržiavať. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný mal úmysel trvalo sa zdržiavať na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika, a preto má žalobca za to, že bydliskom žalovaného je adresa W. XX, XXX XX S., Slovenská republika, keďže na tejto adrese má žalovaný evidovaný trvalý pobyt, t. j. v zmysle ust. § 3 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z. je táto adresa bydliskom žalovaného. Keďže žalovaný neohlásil v zmysle ust. § 6 ods. 1 o zákona č. 253/1998 Z. z. skončenie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky, a v Českej republike sa neprihlásil na trvalý pobyt, resp. ani iným spôsobom v konaní nepreukázal, že by sa chcel trvalo zdržiavať na území Českej republiky, potom nemožno tento jeho pobyt považovať za jeho bydlisko. Takýto záver by bol možný len v prípade, ak by žalovaný prejavil vôľu trvalo žiť v Českej republike, t. j. ak by si splnil ohlasovaciu povinnosť podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z. Keďže tak žalovaný neurobil, je zrejmé, že za svoje bydlisko aj naďalej považuje adresu svojho trvalého pobytu na území Slovenskej republiky. Postup vo veci konajúceho súdu je v danom prípade spôsobilý vytvoriť pre žalobcu krajne nespravodlivú a právne neúnosnú situáciu, kedy by na základe rovnakých informácií a podania žaloby na súde v Českej republike mohol tento súd vyhlásiť, že nemá právomoc vec prejednať, nakoľko bydliskom žalovaného je Slovenská republika, keďže žalovaný má na jej území hlásený trvalý pobyt a nepodarilo sa zistiť, že by sa zdržiaval na území Českej republiky s úmyslom zdržiavať sa tam natrvalo. Veriteľ (v danom prípade žalobca) nemá v prípade spotrebiteľského sporu inú možnosť, než zisťovať adresu bydliska spotrebiteľa dopytom na Register obyvateľov Slovenskej republiky. Žalobca považuje za v rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by súd vyhlásil, že nemá právomoc vec prejednať napriek informácii z Registra obyvateľov Slovenskej republiky o tom, že spotrebiteľ má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a do dňa podania tejto informácie neoznámil v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z., že nemá záujem trvalo sa zdržiavať na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené odvolateľ zastáva názor, že žalovaný je osoba s bydliskom na území Slovenskej republiky, čo zakladá právomoc vo veci konať a rozhodnúť na všeobecnom súde Slovenskej republiky.

6. Odvolanie žalobcu bolo dňa 21.11.2018 doručené žalovanému, ktorý zostal v odvolacom konaní nečinný.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

9. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Na splnenie procesných podmienok prihliada súd kedykoľvek počas konania bez ohľadu na inštanciu, na ktorej sa koná. To znamená, že na vady konania týkajúce sa procesných podmienok prihliadne aj odvolací súd, a to aj vtedy, keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Súdy tak počas súdneho konania skúmajú viacero podmienok, s ktorými Civilný sporový poriadok v ustanovení § 389 písm. a) CSP počítá, medzi ktoré patrí napr. skúmanie procesnej subjektivity, skúmanie procesnej spôsobilosti strany sporu, skúmanie prekážky existencie začatého konania (litispendencia), skúmanie prekážky rozsúdenej veci (res iudicata) či skúmanie právomoci súdu Slovenskej republiky na konanie.

10. V danom prípade Okresný súd Žilina zastavil konanie z dôvodu, že na prejednanie a konanie vo veci nie je daná jeho právomoc, ako ani právomoc iného všeobecného súdu Slovenskej republiky, s prihliadnutím na čl. 18 ods. 2 Nariadenia RADY (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

11. Pre riadne založenie právomoci konajúceho orgánu v zmysle vyššie uvedeného článku Nariadenia je pritom primárnou úlohou súdu vyriešenie otázky bydliska subjektu práva vystupujúcom v spore, pričom pre možnú aplikáciu predmetného článku Nariadenia sa musí jednať o spotrebiteľa.

12. Aj keď prvoinštančný súd v danom prípade správne ustálil spor medzi sporovými stranami ako spotrebiteľský, (bližšie odsek 5 napadnutého uznesenia), odvolací súd sa nestotožnil s jeho právnym záverom, ktorý na základe „dlhodobého zdržiavania a preberania zásielok“ žalovaným v ČR (bližšie odseky 2 a 3 napadnutého uznesenia) ustálil, že v prejednávanej veci je splnená aj podmienka bydliska spotrebiteľa (žalovaného) na postup podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia.

13. Z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov zo dňa 17.05.2017 zažurnalizovanej na čl. 44 súdneho spisu vyplýva, že žalovaný má evidovaný trvalý pobyt na adrese B. S., časť obce W., súpisné číslo XX od 25.04.2002; uvedená adresa pobytu žalovaného vyplýva aj z označenia žalovaného na žalobe doručenej súdu dňa 16.05.2017. Z odpovedí na lustráciu v Registri obyvateľov datovaných ku 21.12.2018 a 23.01.2019 vyplýva, že žalovaný má od 28.05.2012 evidovaný trvalý pobyt na adrese B. S..

14. Je nesporné, že pojem „trvalý pobyt“, definovaný vo vnútroštátnej právnej úprave Slovenskej republiky v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, nie je totožný a nemožno ho zamieňať s pojmom „bydlisko“ obsiahnutom v čl. 18 ods. 2 Nariadenia. Spravidla sa síce tieto pojmy budú prekrývať, nie vždy však zápis v identifikačnom doklade (napr. v občianskom preukaze, alebo v inom doklade totožnosti), či v evidencii obyvateľstva, bude totožný so skutočným bydliskom tejto osoby. Právny poriadok Európskej únie síce nepozná definíciu pojmu „bydlisko“ pre účely jeho jednotného výkladu, vrátane výkladu pri aplikácii Nariadenia RADY (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, možno však konštatovať, že bydliskom sa rozumie miesto, kde sa osoba skutočne zdržuje, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt v obvode iného súdu (bližšie napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 40/2014 zo dňa 19.02.2015). Bydliskom fyzickej osoby sa rozumie obec, resp. mestský obvod v ktorom táto osoba býva, s úmyslom sa tu zdržovať trvale. Bydliskom je najmä miesto, kde má fyzická osoba svoj byt, rodinu, poprípade kde pracuje, ak tam i býva. Treba ním chápať miesto pobytu fyzickej osoby, v spojení s jej úmyslom zdržiavať sa na tomto mieste trvale. Bydliskom nie je každé miesto, kde konkrétna fyzická osoba býva, pokiaľ sa na takomto mieste zdržuje bez úmyslu zdržiavať sa na tomto mieste trvale (bližšie napr. uznesenie ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 3436/2010 zo dňa 05.01.2011).

15. Prvoinštančný súd založil svoj právny záver o bydlisku spotrebiteľa (žalovaného) pre potreby aplikácie čl. 18 ods. 2 Nariadenia na tom skutkovom základe, že žalovaný ako subjekt práva na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika prebral nielen žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie k čl. 26 ods. 2 Nariadenia, ale na tejto adrese preberal zásielky v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina č.k. 7Csp/53/2016 (č.l. 63 súdneho spisu). Takýto právny záver však odvolací súd považuje za predčasný, nakoľko okresný súd v danom prípade nevyhodnotil všetky okolnosti pre možné definovanie adresy, na ktorej žalovaný preberal doručované zásielky (C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika) ako adresy bydliska žalovaného.

16. Predčasnosť právneho záveru o bydlisku žalovaného na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika pre potreby aplikácie čl. 18 ods. 2 Nariadenia odvolací súd konštatuje aj s prihliadnutím na okolnosti pri niektorom z doručovaní zásielok žalovanému na uvedenú adresu, pričom práve preberanie zásielok na uvedenej adrese bolo pre okresný súd základom pri ustálení absencie právomoci na rozhodnutie vo veci. Napríklad, z úradného záznamu Okresného súdu v Uherském Hradišti zo dňa 24.09.2018, nachádzajúceho sa na č.l. 97 súdneho spisu, je zrejmé, že Okresnému súdu Uherské Hradiště sa nepodarilo žalovanému doručiť písomnosť doručovanú týmto orgánom na základe ŽIADOSTI O DORUČENIE PÍSOMNOSTI zo dňa 30.08.2018 (č.l. 83 a nasl. súdneho spisu). Zo záznamu ďalej vyplýva, že na domnejšej adrese žalovaného v obvode tohto súdu „na žiadnom zvončeku ani poštovej schránke nebolo uvedené meno adresáta. Dopytom u prítomných obyvateľov vchodov bolo zistené, že adresáta nepoznajú a dopytom u domového dôverníka bolo zistené, že v dome sú prenajímané 2 byty, ani v jednom z nich Z. nebýva a ani nebýval, pričom takúto fyzickú osobu ani nepozná.“

17. V logickom rozpore s právnym záverom okresného súdu o bydlisku (príp. miesta zdržiavania sa) žalovaného na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika v zmysle teoretických východísk uvedených v odseku 14. tohto uznesenia sa v danom prípade javia aj ďalšie skutočnosti, týkajúce sa evidencie žalovaného na uvedenej adrese. Z „Potvrzení o provedené lustraci v ISZR“ zo dňa 01.10.2018 mal odvolací súd preukázané, že záznam o fyzickej osobe s identifikačnými údajmi žalovaného nebol v Informačnom systéme základných registrov Českej republiky nájdený („Vstupní kombinaci údajů neodpovídá žádný záznam“). Rovnako tak aj z odpovede Ministerstva vnitra České republiky zo dňa 08.10.2018 vyplýva, že údaje o žalovanom neprechádzajú evidenciou cudzincov s povoleným pobytom na území ČR.

18. V neprospech určenia adresy C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika ako miesta, kde má žalovaný úmysel trvale sa zdržovať (bližšie odsek 14. tohto uznesenia) naopak vyvstávajú informácie z Registra obyvateľov Slovenskej republiky uvedené v odseku 13. tohto uznesenia o jeho trvalom pobyte, ako aj skutočnosť, že žalovaný nemá evidovaný žiadny prechodný pobyt, na ktorú skutočnosť s poukazom na povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. relevantne poukazoval žalobca vo svojom opravnom prostriedku.

19. Z uvedeného vyplýva, že pre správne posúdenie právomoci súdu Slovenskej republiky v prejednávanej veci konať je potrebné jednoznačne a bez pochybností vyriešiť otázku bydliska žalovaného, príp. miesta, kde sa zdržiava s úmyslom trvalého bývania. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu opätovne posúdiť otázku bydliska (resp. trvalého zdržiavania sa v zmysle teoretických východísk obsiahnutých v odseku 14. tohto uznesenia) žalovaného, s prihliadnutím na skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu. Charakter bydliska žalovaného bude zároveň najvhodnejšie zistiť dopytom priamo na žalovaného, pretože jedine on môže poskytnúť v tomto smere súdu relevantné vyjadrenie. Ak v danom prípade bude preukázaný úmysel žalovaného trvale sa trvale zdržiavať na adrese C. R. XXX, XXX XX O. R., Česká republika, nebude daná právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie v predmetnej veci. V prípade, že úmysel žalovaného na trvalé zdržiavanie sa na uvedenej adrese zistený nebude, bude úlohou okresného súdu vychádzať z podmienok určovania právomoci a príslušnosti súdu v zmysle vnútroštátnej úpravy upravujúcej vedenie civilného sporového konania.

20. V nadväznosti na rozhodnutie okresný súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).